

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lexicon Graecolatinum Novvm

**Scapula, Johannes
Zwinger, Jacob**

Basileae, 1628

B

[urn:nbn:de:bsz:31-107465](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107465)

Αὐγὰς Doricis imper. praef. temporis pro αὐγὰς ex them. αὐγὰς in ed. mutato, & diphthongo u in e resoluta.
Αὐξάνω fut. i. verbi, αὐξάνω pro quo dicitur potius αὐξάνω vel αὐξάνω, augere.
Αφείμαι praet. perf. pass. indic. modi, ex them. αφείμι, ut τῶμα; ex τῆμα. Vnde partic. αφειμῶν, dimissus.
Αφείμι pro αφείμι, ab αφείω, aor. i. verbi αφείμι. Vnde & infin. αφείναι, dimissus.
Αφείω, & form. Αφείω, & neutrum Αφεί, partic. ab eodem aoristo αφείω, ex eodem them. αφείμι.
Αφείω, adverb. positivum à verbo αφείω.
Αφείω, fut. i. eisdem thematis.
Αφείω, aor. i. imper. modi ab αφείω, aor. i. indic. verbi αφείμι. Vnde med. vocis aor. i. αφείω, ex quo part. αφειμῶν.
Αφείω, nouo & ποῖντο more pro αφείω apud Homer. secundum quosdam ex them. αφείω.
Αφείω, per syncopen pro αφείω, ab αφείω. Eust.
Αφείω, adverb. positivum ab αφείω, dimissus.
Αφείω, pro αφείω, littera i, & pleonasmo φ, ex them. αφείω. Var. [eodem them.]
Αφείω, Ionice pro αφείω, aor. i. medius subiunctiu modi ab αφείω, aor. i. pass. indic. modi, à them. αφείω.
Αφείω, part. ab αφείω, aor. i. pass. verbi αφείμι.
Αφείω, tertia pers. plur. praet. indic. αφείω, per contractionem ex Ionico αφείω, pro quo communiter dicitur αφείω.
Αφείω, praet. perf. pass. indic. modi ex them. αφείω, pro quo frequentius dicitur αφείω.
Αφείω, tertia pers. sing. praet. imperf. aor. i. ind. modi, ex them. αφείω pro quo dicitur etiam αφείω, ut non solum in them. αφείω dicitur, sed etiam αφείω ex baryt. them. τῆμα. Idem αφείω est etiam imperatiuus ab eodem them. barytono, αφείω: pro quo aliqui ex αφείω dicitur αφείω.
Αφείω, Ionica parasoge pro αφείω: secunda persona aor. i. medij subiunctiu modi, ex them. αφείω, cuius aor. i. indic. est αφείω.
Αφείω, fut. i. medius eisdem thematis αφείω, vel potius αφείω. Vnde & praet. perf. pass. αφείω, ex quo infin. αφείω.
Αφείω, imper. aor. i. vocis medij: sed irregularis, regulariter enim αφείω dicitur, vnde postea fit αφείω, exempto ε & ες contracto in u diphthongum, sicut αφείω quoque pro αφείω dicitur, ac similia alia, ex them. αφείω.
Αφείω, aor. i. coniuunctiu modi, ab eodem them.
Αφείω, prima longa, Doricè pro αφείω, resonabat: ex them. αφείω. Sin priore breui repertatur usurpatum, est à them. αφείω, augmento carcus.
Αφείω, part. pass. ex αφείω, aor. i. pass. ind. mod. them. αφείω.
Αφείω, Atticè pro αφείω, molestè ferè: secunda persona futuri αφείω, ex inusitato them. αφείω, pro quo usurpatur αφείω. Vnde & aor. i. pass. αφείω, ex quo part. αφείω. Reperitur tamen & αφείω pro αφείω in futuro medio.
Αφείω, per syncopen pro αφείω, ex them. αφείω. Sin αφείω scribas, est them. αφείω. Eust. Quidam ex αφείω factum volunt, n in a conuerso, & in iecto u. Est autem illud αφείω praet. plusquamperf. pass. ex them. αφείω, vel etiam ab αφείω.

Β, pro βῆ, incede ab βῆ, aor. i. verbi βῆ, ut καὶ βῆ etiam dicitur pro καὶ βῆ.
Βῆ, Atticè pro βῆ, futur. med. verbi aor. i. βῆ. Sic βῆ. Atticè in dem pro βῆ, ab eodem them.
Βῆ, aor. i. opt. modi, per contractionem pro βῆ, ex prima persona βῆ, ut βῆ. Hoc autem βῆ, ex aorist. i. βῆ, à them. βῆ.
Βῆ, Ionice pro βῆ, incede ab à them. βῆ. Alioqui & imperatiuus esse potest eiusdem verbi.
Βῆ, Ionice & poëticè pro βῆ, in fin. aor. i. vel fut. i. à them. βῆ. De quo futuro dicitur & paulò post.
Βῆ, Ionice pro βῆ, vel etiam imperatiuus à them. βῆ.
Βῆ, imper. Ionice pro βῆ, ex them. βῆ.
Βῆ, fut. i. mutatiuum habet à βῆ, nimirum βῆ, (sicut praet. βῆ, ex eodem sumit.) nam βῆ (licet quidam vtranque esse velint) est fut. i. Idem βῆ poëticè pro βῆ, ex eodem them. βῆ.
Βῆ, part. ex βῆ, aor. i. aor. i. them. βῆ.
Βῆ, Doricè apud Theocr. pro βῆ, aor. i. subiunctiu modi ex βῆ, aor. i. indic. modi them. βῆ.
Βῆ, pro βῆ, in dem aor. i. indic. modi, verbi βῆ.
Βῆ, & βῆ, part. ex βῆ, aor. i. them. βῆ.
Βῆ, Doricè pro βῆ, ex eodem βῆ seu βῆ. Sed & βῆ affectus pro βῆ, diciturque Aolicum esse.
Βῆ, Doricè pro βῆ: & βῆ pro βῆ, ambo aorist. i. eiusdem them.
Βῆ, tertia pers. imperf. ex prima pers. βῆ, itidè ex aor. i. eiusdem them. quidam ex βῆ factum esse dicunt, detraeto κ, & n in a

mutato Ionice, (quemadmodum & ἴσμε formator ex ἴσμε.)
 Vnde tertia pers. plur. βῆ, pro βῆ, particip. βῆ.
Βῆ, quoque ex βῆ per syncopen esse dicunt. At βῆ, in huius est pro βῆ, iussu. Ambo ex inusitato them. βῆ.
Βῆ, Ionice pro βῆ, exempto κ, ex them. βῆ.
Βῆ, part. ex praet. βῆ, de quo paulò antè.
Βῆ, praet. perf. actiu vocis, ex inus. them. βῆ, pro quo alioqui βῆ dicitur. Vnde praet. plusquamperf. βῆ, & partic. βῆ.
Βῆ, praet. perf. act. à them. βῆ. Vnde & part. pass. βῆ.
Βῆ, praet. pass. ex act. them. βῆ. pass. tertiam pers. praet. habet βῆ, quae imperio aliter nonnunquam ponitur. Hinc part. pass. βῆ.
Βῆ, praet. perf. act. ex them. βῆ. Medium praeteritum βῆ, pass. βῆ. Vnde aor. i. βῆ.
Βῆ, Ionice pro βῆ, itidèque βῆ, pro βῆ, quorum illud est praet. perf. pass. hoc verò praet. plusquamperf. Ambo ex aorist. them. βῆ, habente futurum mutatiuum βῆ.
Βῆ, praet. perf. act. verbi βῆ, habentis (ut iam dixi) mutatiuum futurum βῆ, ex inusitato them. βῆ. Vnde praet. plusquamperf. βῆ. Ex praet. pass. βῆ, quo partic. βῆ.
Βῆ, Ionica consuetudine pro βῆ, ex them. βῆ.
Βῆ, & βῆ, Ionice pro βῆ, & βῆ. Hae autem sunt vel ex them. βῆ, vel ex βῆ, & βῆ, inserta littera ε. Id quod & de part. βῆ dicitur, eundem est: necnon, de infin. βῆ.
Βῆ, praet. med. verbi βῆ.
Βῆ, praet. pass. verbi βῆ, ex inus. βῆ, formatum: βῆ, praet. perf. act. verbi βῆ, interposito κ euphoniae causa secundum quosdam, ut in βῆ, & similibus. Ndi potius est mutatiuum praeteritum ex inusitato βῆ.
Βῆ, praet. perf. act. verbi βῆ, autem mediae vocis praet. ab eodem themate.
Βῆ, praet. med. verbi βῆ. Vnde part. βῆ.
Βῆ, thema habet ex verbo βῆ (ut κῆ, ex κῆ) reduplicacione Attica syllabae βῆ. Eust. Alij tamen Ciceronibus volunt esse secundam personam praet. med. in opt. modo.
Βῆ, mutatiuum praeteritum verbi βῆ, ex inusitato them. βῆ. Vnde plusquamperf. βῆ, & praet. perf. pass. βῆ.
Βῆ, praet. perf. ab eodem them. per syncopen ex βῆ, secundum Eust. Nisi malis esse praeteritum medij, ut sit ex βῆ, sicut ἴσμε ex ἴσμε.
Βῆ, mutatiuum praet. perf. verbi βῆ, ex inus. them. βῆ.
Βῆ, ex βῆ, ut ἴσμε ex ἴσμε. Est autem βῆ, part. ex praet. med. βῆ, ab inusitato them. βῆ. Alij ex βῆ, esse factum aiunt Attico more, exempto primam, κ, deinde n in a conuerso, & κ aique u contractis.
Βῆ, Ionice pro βῆ, ut ἴσμε pro ἴσμε, 2. subiunctiu modi, ex themate βῆ.
Βῆ, apud Homerum pro βῆ, factu βῆ, aut ex βῆ, interiecto i. Eustath. Fuit itaque βῆ, pro βῆ, ut βῆ, pro βῆ, & βῆ, pro βῆ. Primam enim ex βῆ, Ionice fit βῆ, inde i inserto βῆ. Ambo aor. i. coniuunctiu modi, ex inus. them. βῆ, seu βῆ.
Βῆ, aor. i. poëticis augmento carens, pro βῆ, ex eodem them. Sin eius subscriptio occurrat βῆ, est tertia pers. sing. subiunctiu modi eiusdem temporis, & ex eodem them. At βῆ pro βῆ, ut βῆ pro βῆ, teste Eust.
Βῆ, imper. aor. i. actiu, ex eodem them.
Βῆ, Doricè & poëticè pro βῆ, aor. i. infin. modi, ex eodem themate.
Βῆ, poëticè sine augmento, pro βῆ, ex eodem.
Βῆ, particip. ex βῆ, aor. i. medio, verbi βῆ, mutantis sua tempora ex inusitato βῆ.
Βῆ, poëticè sine augmento pro βῆ, aor. i. verbi βῆ. Sic βῆ pro βῆ.
Βῆ, fut. med. verbi βῆ, mutuo sumptum ex βῆ, à quo habet & actiuum fut. βῆ.
Βῆ, poëticè pro βῆ, quod est tertia pers. dualis num. ex βῆ, aor. i. verbi βῆ.
Βῆ, poëticè itidem sine augmento, ex them. βῆ.
Βῆ, particip. aor. i. ex βῆ, ut βῆ. Hoc autem βῆ, ex them. βῆ, ut βῆ, ex βῆ.
Βῆ, Atticè pro βῆ, ut βῆ, pro βῆ, ex eodem them.
Βῆ, quoque est ex βῆ, ut βῆ, ex βῆ.
Βῆ, tertia pers. imper. modi, temporis. aor. i. ex prima βῆ, ut βῆ, & βῆ. Ambo autè illa ex them. βῆ, ut βῆ, ut βῆ.
Βῆ, particip. aorist. i. pass. ex βῆ, ambo ex them. βῆ, faciente fut. i. βῆ, tenui in mediam commutata. Vnde

